

[Steen Folke]

betyde, at disse folk virkelig er økonomisk i klemme. Hvorfor skal landmænd i den kategori, altså proprietærer, have socialhjælp?

Dertil kommer, som andre ordførere har været inde på, at denne lovgivning er udformet på en sådan måde, at det vil give et forrygende administrativt besvær; der vil opstå forrygende bureaukrati i administrationen af disse ordninger. Den regering, som har ført sig frem med, at den vil regelsanere, at den vil alt bureaukratiet til livs, hvad kommer den med? Et forslag af denne art, som er uhyre krævende administrativt, både i tid og i penge, og hvor de rent økonomiske omkostninger, der er involveret, kan være så store, at det er tvivlsomt, om den enkelte landmand overhovedet får noget tilsvarende ud af det.

Det er unægtelig også påfaldende, at et parti som fremskridtspartiet går ind for et forslag af denne art, et forslag, som er baseret på to ting, nemlig dels massiv erhvervsstøtte, som partiet har været imod, så længe det har eksisteret, dels en forøgelse af det allerede svulmende bureaukrati. Man skulle tro, det var et par af fremskridtspartiets mærkesager, det handlede om, men man kan jo se, at hr. Glistrup effektivt er ude af billedet.

Hvad angår ændringsforslagene fra socialdemokratiet, kan jeg sige, at vi støtter to af dem, nemlig nr. 1 og nr. 6. Det er to forslag, som hver for sig lukker af for nogle af de småfiduser, som landbrugsministeren har indbygget i lovforslaget, som det foreligger, dels ved at sige, at samtlige, ikke bare nogle udvalgte, afgrøder skal opgøres – det er da i hvert fald rimeligt – dels ved at sige, at det ikke kun kan være et spørgsmål om en opgørelse i foderenheder; man må også se på prisudviklingen, hvis man skal opgøre, hvad der er tab. Det turde også være selvindlysende, men det er det jo altså ikke for landbrugsministeren. Vi støtter de to ændringsforslag.

Derimod kan vi ikke stemme for de andre ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet. Nr. 5, som drejer sig om de meget omtalte sølvbryllupslandmænd, er ikke vores sag, og vi vil da erkende, at den ordning ikke har fungeret, heller ikke efter hensigten, men vi har slet ikke del i det forlig, som har været så omdiskuteret, og vores principielle holdning til det er velkendt.

Det er også i konsekvens af den principielle holdning til erhvervsstøtte af denne karakter, at vi ikke vil medvirke til at støtte socialdemokratiets ændringsforslag nr. 2-4. Vi vil undlade at stemme, også til dem, og det er, fordi det, de lægger op til, i virkeligheden er en helt ny lov. Det kunne der i og for sig være god brug for, det er jeg ikke uenig i. Jeg er heller ikke uenig i, at den udformning på nogle punkter er lidt rimeligere. Den indskrænker faktisk antallet af modtagere med et par tusinde, og der er nogle andre steder, hvor den strammer en lille smule op i forhold til de kriterier, som regeringspartierne gerne vil køre efter. Ikke desto mindre er også socialdemokratiets udformning af forslaget med disse ændringsforslag en anden og principielt ikke forskellig variant af denne perspektivløse form for landbrugsstøtte, og det stemmer VS ikke for. Det ligger i forlængelse af, hvad jeg har sagt principielt ved tidligere lejligheder og også ved førstebehandling af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Stubkjær Pederesen, at der i mine bemærkninger overhovedet ikke lå nogen kritik af udvalgsformanden. Jeg synes bestemt, udvalgsformanden har klaret det job at være formand for udvalget fint i de forhandlinger, vi har haft her, men det var for mit vedkommende ment som en kritik af, at det skulle gå så hurtigt, af det tidspres, vi var ude for. Det er det, jeg har ment med de bemærkninger i så henseende.

Endelig vil jeg også gerne for en ordens skyld sige, at vi ønsker lovforslaget tilbage i udvalget.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg skal til den socialdemokratiske ordfører rette nogle bemærkninger vedrørende kritikken af vores lovforslag. Jeg kunne selvfølgelig ligesom hr. Steen Folke starte med at sige, at det ændringsforslag, vi nu har stillet, måske er et andet forslag. Måske er der et identitetsproblem. Det kunne der være, hvis man så efter, for man kan ikke umiddelbart kæde det sammen med gældssaneringsloven. Men lad det nu ligge. Jeg tror, vi skal tage nogle principper, for jeg tror ikke, at det er et spørgsmål om konkurrence mellem social-